

Om Niels Pedersen, Framlev.

Da jeg lærte Niels at kende i 1910, blev jeg snart klar over, hvor megen interesse og kendskab han havde til sin slægt tilbage i tiden på sin mors side, og jeg var forundret over, så meget han vidste om de enkelte inden for slægten.

Ved en begravelse i 1936 blev der talt om, at slægten dog godt kunne mødes til andet end lige netop begravelser, så forbindelsen mellem slægtens medlemmer kunne holdes ved lige. Efter et par slægtsmøder i 1936-39, blev der på grund af krigen først holdt møde igen i 1946, hvor der blev dannet en slægtsforening. Og da var det, at Niels påtog sig at samle oplysninger, så der kunne blive en slægtsbog ud af det. Jeg ved, at han glædede sig til det arbejde, og da han gerne ville have mig til at hjælpe med at skrive, kom jeg med i arbejdet. Jeg er jo ellers en "ude fra kommende", som egentlig slet ikke skulle have noget at sige i den forbindelse - men har da lov at glædes over at være kommet ind i den store slægt: "Kankbølleslægten".

Jeg husker nok, da skemaerne blev sendt ud og begyndte at komme tilbage, at jeg syntes, det var en broget forvirring; jeg kendte da nok Niels' mors søskende og en del af deres børn. Men lidt efter lidt gik det op for mig, hvordan Niels ville gribe det hele an, og jeg var lige ved at blive lige så optaget af det, som han. Jeg skrev løs, mens han dikterede. Der gik megen tid med det, men vi havde solgt vor ejendom på Framlev Mark i 1943, så vi havde tid.

Nu, i 1965, synes jeg, at jeg kender mange af slægtens medlemmer, men naturligvis ikke de unge, der møder med ægtefælle og børn.

Niels var på Hesselballe højskole vinteren 1894-95. Han var syg fra juli 1896 til juli 1897. Derefter tog han til København på Lang og Hjorts kursus og fik præliminæreksamen. Fra september 1898 til april 1901 var han på landbohøjskole, hvorfra han tog landbrugseksamen. Det var en tid med megen læsning, men alligevel fik han tid til at opleve noget af alt det gode, som er i København, og som han fik gavn og glæde af.

Efter endt eksamen var han forskellige steder; 1901-02 lærer ved Odense landbrugsskole, senere lærer ved forskellige kurser, fik også tid til højskolelærernes kursus på Askov 1903, lærer på Elbæk 1904-05 og på Lollands højskole 1905-06.

Efter sin fars død overtog Niels gården hjemme foråret 1906, men afstod den igen efteråret 1907 til sin søster og svoger, Marie og Sørinus, da de blev gift.

Da forstander Bording, som Niels havde været sammen med på Lollands højskole, havde købt Ry højskole, kom Niels med dertil og var der i tre vinterhalvår fra 1907-10. Da kendte jeg ham ikke, men jeg ved, hvor glad han var ved Bording og familie, og vi havde forbindelse med dem i mange år, ja, til deres død. Det var morsomt, når de besøgte os i Gøttrup med børneflokkene og, under krigen 1914-18, med stort behag spiste vore bygmelskringler og andet bagværk af bygmel. Bording og de store børn kom gående fra Århus.

I 1908 var Niels i Norge i tre måneder. En af kammeraterne fra Landbohøjskolen havde en landbrugsskole ved Hamar; der arbejdede han i to måneder, men den sidste cyklede han omkring i Norge, og han fik meget at se, som han aldrig glemte. Niels var til 17. maj fest i Hamar, og han var på "Aulestad", Bjørnsons hjem. Det var en tur, han tit talte om.

Niels kom til Klank højskole som lærer i 1910. Der var jeg lærerinde ved friskolen. Det varede ikke længe, før vi blev enige om at slå følge. Efter vort bryllup 3. november 1911 kom vi til at bo i Grøttrup. Der blev vi nabo til hans moster Ane; hende havde vi megen glæde af, og ligeledes af hans fætter Hans og dennes kone Mette. Hvor havde vi det fornøjeligt, når vi var sammen, og det var vi ofte; der skulle så lidt til at more i de dage.

Niels havde livet igennem haft en del sygdom at kæmpe med; han døde den 17. august 1950. Så har jeg været ene siden; men jeg har kun gode minder om ham.

Marie Pedersen, f. Nielsen.